Algorytmy i Struktury Danych Egzamin/Zaliczenie 3 (14.IX.2023)

Format rozwiązań

Rozwiązanie zadania musi się składać z **krótkiego** opisu algorytmu (wraz z uzasadnieniem poprawności) oraz jego implementacji. Zarówno opis algorytmu jak i implementacja powinny się znajdować w tym samym pliku Pythona (rozszerzenie .py). Opis powinien być na początku pliku w formie komentarza (w pierwszej linii w komentarzu powinno być imię i nazwisko studenta). Opis nie musi być długi—wystarczy kilka zdań, jasno opisujących ideę algorytmu. Implementacja musi być zgodna z szablonem kodu źródłowego dostarczonym wraz z zadaniem. Niedopuszczalne jest w szczególności:

- 1. zmienianie nazwy funkcji implementującej algorytm, listy jej argumentów, lub nazwy pliku z rozwiązaniem,
- 2. modyfikowanie testów dostarczonych wraz z szablonem,
- wypisywanie na ekranie jakichkolwiek napisów innych niż wypisywane przez dostarczony kod (ew. napisy dodane na potrzeby diagnozowania błędów należy usunąć przed wysłaniem zadania).

Dopuszczalne jest natomiast:

- 1. korzystanie z następujących elementarnych struktur danych: krotka, lista, słownik, kolejka collections.deque, kolejka priorytetowa (queue.PriorityQueue, heapq),
- 2. korzystanie ze struktur danych dostarczonych razem z zadaniem (jeśli takie sa).
- 3. korzystanie z wbudowanych funkcji sortujących (należy założyć, że mają złożoność $O(n\log n)$).

Wszystkie inne algorytmy lub struktury danych wymagają implementacji przez studenta. Dopuszczalne jest oczywiście implementowanie dodatkowych funkcji pomocniczych w pliku z szablonem rozwiązania.

Zadania niezgodne z powyższymi ograniczeniami otrzymają ocenę 0 punktów. Rozwiązania w innych formatach (np. .PDF, .DOC, .PNG, .JPG) z definicji nie będą sprawdzane i otrzymają ocenę 0 punktów, nawet jeśli będą poprawne.

Testowanie rozwiązań

Żeby przetestować rozwiązanie zadania należy wykonać polecenie: python3 egz3b.py

Szablon rozwiązania:	egz3b.py
Złożoność akceptowalna (2pkt):	$O(n^2)$
Złożoność wzorcowa (+2pkt):	$O(n \log n)$

Dany jest zbiór $P = \{[a_0, b_0], \dots, [a_{n-1}, b_{n-1}]\}$ zawierający n parami różnych przedziałów domkniętych. Mówimy, że para przedziałów jest fajna jeśli albo jeden z nich zawiera się w drugim, albo są rozłączne. Jeśli para przedziałów nie jest fajna, to mówimy na nią niefajna.

Przykład. Rozważmy trzy przypadki:

- 1. Para przedziałów [1,3] i [6,7] jest fajna, bo przedziały są rozłączne.
- 2. Para przedziałów [2,6] i [4,6] jest fajna, bo drugi zawiera się w pierwszym.
- 3. Para przedziałów [1,8] i [5,10] jest niefajna, bo ani nie są rozłączne, ani jeden nie zawiera się w drugim.

Zadanie polega na implementacji funkcji:

która na wejściu otrzymuje zbiór przedziałów P (w postaci listy, gdzie każdy element jest postaci $[a_i,b_i]$ i opisuje przedział domknięty) i zwraca parę indeksów (i,j) takich, że para przedziałów P[i], P[j] jest niefajna (można założyć, że taka para przedziałów zawsze istnieje).

Przykład. Dla wejścia:

prawidłowym wynikami są, między innymi, (2,1) oraz (4,5).